Nr. 96. Czwartek 27. Kwietnia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Najwyższem postanowieniem z 24. b. m. raczył Jego ces. i król. Aposto'ska Mość najłaskawiej zatwierdzić wybór Dra Floryana Ziemiałkowskiego na Prezydenta kr. gł. miasta Lwowa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. kwietnia 1871.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył na najuniżeńszy wniosek kanclerza państwa, ministra cesarskiego dworu i spraw zagranicznych tudzież wspólnego ministra skarbu najwyższem postanowieniem z 20. kwietnia b. r. udzielić najłaskawiej opróżnioną przy wspólnej najwyższej izbie obrachunkowej posadę prezydenta dotychczasowemu szefowi tejże izby, radcy dworu Józefowi Preleuthner.

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem 13. kwietnia b. r. mianować najłaskawiej wyższymi radcami w gremium galicyjskiej krajowej dyrekcyi skarbowej tamtejszych radzców skarbowych i powiatowych dyrektorów skarbowych: Ignacego Seydler, Leopolda Hayling-Degenfeld i Wincentego Korczak Michalewskiego.

Odnośnie do §. 40. rozporządzenia Jego Excelencyi pana ministra wyznań i oświecenia z dnia 1. grudnia 1870 r. (Dz. ust. kr. Nr. 94) podaje się do wiadomości, iż z dniem 15. maja b. r. ustają dotychczasowe władze nadzorcze szkolne tak duchowne dyecezyalne i dekanalne, jak świeckie powiatowe, ustanowione prowizorycznie dla szkół, będących dawniej pod nadzorem konsystorza metrop. obrz. gr. kat. we Lwowie, i że z dniem tym rozpoczynają swe urzędowanie Rady szkolne okręgowe, ustanowione powołanem wys. rozporządzeniem.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1871.

Rozporządzenie

Rady szkolnej krajowej z dnia 25. lutego 1871 l. 1740, którem się ogłasza prowizoryczny statut dla seminaryów nauczycielskich.

(Dokończenie.)

§. 16.

Z końcem każdego roku szkolnego orzeka grono nauczycielskie pod przewodnictwem dyrektora o postępie kandydatów (kandydatek) z klasy niższej do wyższej.

Kandydaci (kandydatki), którym grono nauczycielskie odmówi promocyi, mogą tę samą klasę tylko przez jeden rok powtarzać.

§. 17.

Po ukończeniu ostatniego kursu 3go roku w seminaryum naucz. poddają się kandydaci (kandydatki) ścisłemu egzaminowi ze wszystkich udzielanych im przedmiotów naukowych.

Egzamin ten odbywać się będzie pod przewodnictwem delegata Rady szkolnej krajowej. Kandydaci (kandydatki), którzy wszystkim wymogom egzaminu tego zadość uczynią, otrzymają świadectwo dojrzałości.

Kto otrzyma świadectwo dojrzałości, może być umieszczony jako pomocnik nauczycielski lub zastępca nauczyciela przy szkołach ludowych.

Do egzaminów tych mogą być przypuszczeni kandydaci (kandydatki), którzy przysposobili się do niego przez naukę prywatną, jeżeli posiadają wiek odpowiedni (ukończony rok 18ty życia), dopełnią warunków przytoczonych w §. 14 pod l. 2 i 3 i wykażą się odbytemi studyami. Nim jednak tacy kandydaci (kandydatki) otrzymają świadectwo dojrzałości, winni odbyć trzechmiesięczną praktykę w szkole przeznaczonej do ćwiczeń praktycznych.

§. 18.

Do stałego umieszczenia w zawodzie nauczycielskim wymaga się patentu uzdolnienia, który uzyskać można po dwuletniej przynajmniej praktyce w służbie nauczycielskiej w skutek złożonego egzaminu kwalifikacyjnego.

Celem przeprowadzenia takich egzaminów wyznacza pan minister wyznań i oświecenia na przedstawienie Rady szkolnej kraj. osobne komisye.

Sposób, w jaki egzamina te jak i poprzednie §. 17. odbywać się mają, określi bliżej osobna instrukcya wydana przez Radę szkolną krajową.

§. 19.

Patent uzdolnienia nadaje prawo do objęcia posady nauczyciela lub nauczycielki w szkołach ludowych czy to niższych, czy wyższych.

§. 20.

W patencie uzdolnienia ma być wyrażone, w jakim języku wykładowym kandydat lub kandydatka może udzielać nauki.

Postanowienia tyczące się stanu przejściowego.

§. 1.

Równocześnie z zaprowadzeniem seminaryów nauczycielskich rozwiązuje się istniejące dotąd zakłady pedagogiczne (preparandy), a należące do nich sprzęty szkolne i przyrządy naukowe mają być przeniesione do seminaryów nauczycielskich.

§. 2.

Rada szkolna krajowa mianuje tymczasowych dyrektorów i nauczycieli przy seminaryach tak męzkich jak żeńskich, i przedkłada o tem bezpośrednio sprawozdanie panu ministrowi wyznań i oświecenia z wnioskami do wyznaczenia płac odpowiednich.

§. 3.

Gdyby dla pewnych przedmiotów w seminaryum nie dało się pozyskać nauczycieli należycie uzdolnionych, Rada szkolna krajowa powoła do tego zastępców z grona nauczycieli szkół średnich znajdujących się w miejscu.

§. 4.

Kandydatom zapisanym obecnie do dotychczasowych zakładów pedagogicznych służy prawo przyjęcia do seminaryów nauczycielskich, a to na ten sam kurs roczny, do którego uczęszczali. Mają się jednak wykazać w dyrekcyi seminaryum świadectwem dyrektora zakładu pedagogicznego, do którego uczęszczali. Przyjęcie do seminaryum nauczycielskiego kandydatów, którzy dotąd nie uczęszczali do zakładów pedagogicznych może nastąpić jedynie na podstawie egzaminu wstępnego.

§. 5.

Skoro tylko seminarya nauczycielskie wejdą w życie, mają dotyczące grona nauczycielskie na podstawie załączonych ogólnych planów naukowych z uwzględnieniem nabytego obecnie przygotowania kandydatów wygotować bezzwłocznie szczegółowe plany naukowe i przedłożyć je Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

To samo ma się dziać zawsze przed końcem każdego roku szkolnego na rok przyszły.

§. 6.

Kandydaci (kandydatki), którzy w bieżącym roku szkolnym ukończą drugi kurs roczny seminaryum nauczycielskiego, mogą poddać się jedynie egzaminowi dojrzałości (§. 18.) W celu przeprowadzenia egzaminów kwalifikacyjnych (§ 19) z kandydatami (kandydatkami) prywatnemi, będą wyznaczone osobne komisye egzaminacyjne. O pozwolenie do składania egzaminów kwalifikacyjnych mają kandydaci (kandydatki) wnieść podania swe do Rady szkolnej krajowej, najdalej do końca kwietnia.

Kandydaci (kandydatki), którzy w bieżącym roku ukończą pierwszy roczny kurs w seminaryum naucz., mogą być przypuszczeni do egzaminu dojrzałości dopiero po ukończeniu roku trzeciego.

§. 7.

Wydane dotąd patenta z uzdolnieniem na nauczycieli do szkół niższych realnych, niesamoistnych, upoważniają do ubiegania się o posady nauczycielskie przy szkołach ludowych wyższych (szkołach miejskich [§. 19]).

Patenta zaś z uzdolnieniem na nauczycieli szkół głównych lub trywialnych, upoważniają do ubiegania się o posady naucz. przy szkołach ludowych niższych (§. 19.)

Wydane patenta z uzdolnieniem na pomocników równają się świadectwu dojrzałości (§. 18.)

§. 8.

Dotychczasowe kursa przygotowawcze dla kandydatów naucz. do szkół niższych realnych niesamoistnych rozwiązują się z końcem roku szkolnego 1871. Kandydaci, którzy w bieżącym roku szkolnym ukończą te kursa, mogą z początkiem roku szkolnego 1871, przyjętymi być na ostatni rok seminaryum nauczycielskiego. W tym celu mają się wykazać przed dotyczącą dyrekcyą świadectwem dyrektora dotychczasowego kursu przygotowawczego.

Lwów dnia 25 Lutego 1871.

W dalszym ciągu ogłoszenia 19. b. m. l. 16.287. dotyczącego wybuchu księgosuszu w Oświęcimiu, podaje się niniejszem do publicznej wiadomości spis gmin i obszarów dworskich do trzechmilowego okręgu tej zarazy wcielonych:

W powiecie Bialskim:

Babice przy Oświęcimiu, Broszkowice, Brzezinka, Pławy, Harmenze, Łazy przy Oświęcimiu, Rajsko, Budy, Wilczkowice, Skidziń, Brzeszce, Jawiszowice, Bielany, Wilamowice, Starawieś dolna i górna, Dankowice, Kaniów, Bestwinka, Bestwina, Janowice, Pisarzowice, Hecznarowice, Kobiernice, Bujaków, Kozy, Hałcnów (Alzen), Komorowice, Czaniec, Kęty, Włosienica, Bulowice, Withowice, Nowawieś, Malec, Kańczuga przy Kętach, Łęki, Osiek, Grojec, Łazy, Stare stawy, Zaborze, Dwory, Kruki, Polanka wielka, Manowice, Poręba wielka, Przecieszyn.

W powiecie Wadowickim:

Roczyny, Andrychów miasto i wieś, Inwałd, Wieprz przy Andrychowie, Nidek, Przeciszów, Piotrowice, Zator, Podolsze, Koło Lipowieckie, Rudze, Głębowice, Gierałtowice, Gierałtowiczki, Frydrychowice, Radocza, Woźniki, Graboszyce, Bachowice, Grodzisko, Trzebieńczyce, Laskowa, Spytkowice przy Zatorze, Miejsce, Smolice, Palczowice.

W powiecie Chrzanowskim:

Bobrek, Bobrowniki górne i dolne, Gorzów, Chełmek, Dąb, Jeleń, Jaworzno, Dąbrowa, Cięszkowice, Byczyna, Góry Luszowskie, Siersza, Luszowice, Balin, Kąty, Chrzanów, Wodna, Trzebionka, Młoszowa, Trzebinia, Kościelec, Piła, Bolęcin, Nieporaż, Kaśmirówka, Regulice, Alwernia, Kwaczała, Okleśnia, Rozkochów, Jankowice, Babice, Płaza, Pogorzyce, Zagórze, Mętków, Ostropole, Libiąż mały i wielki.

Do dalszego w tym względzie zarządzenia w wymienionych miastach i miasteczkach targi na bydło rogate zostają wstrzymane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 24. kwietnia 1871.

Dnia 1. maja 1870 r. odbędzie się o 10 godzinie rano w obecności komisyi Rady państwa dla kontroli długu państwa w sali przeznaczonej do losowań gmachu bankowego Singerstrasse, 22 losowanie numerów wygrywających obligów 5procentowej pożyczki z r. 1860.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów

posiedzeń Wydziału krajowego za czas od 1. stycznia do 31. marca 1871 r.

(Dokończenie.)

Wydział krajowy poparł prośbę praktykanta Gąsiorowskiego przy szpitalu powszechnym we Lwowie wniesioną do c. k. Ministerstwa o uwolnienie go od obowiązku składania egzaminu dojrzałości w celu udania się na Wydział medycyny uniwersytetu w Krakowie.

Wydział krajowy wezwał Dyrektora szpitalu powszechnego we Lwowie, aby wydał pisemne zarządzenie lekarzom ordynującym co do sposobu przyjmowania chorych na oddział chirurgiczny.

Na protest Rady miejskiej względem zaprowadzenia sióstr miłosierdzia w szpitalu lwowskim odpowiedział Wydział krajowy, że protest ten uważa za niebyły, ponieważ Rada miejska do sprawy powyższej nie posiada żadnego prawa ingerencyi.

Na zapytanie Kraińskiego Wydziału krajowego o zdanie co do pokrywania kosztów podróży tych radców sanitarnych, których Wydziały krajowe mianują, odpowiedział Wydział krajowy, że radcami zamianował lekarzy miejscowych, a temsamem nie ma obecnie potrzeby dyktowania tej kwestyi w ogóle; sądzi jednak, że wobec ustawy nie byłoby możliwem wyszukać, aby pomienione koszta ponosił skarb Państwa.

Z powodu wniosku Wydziału pow. Kamionki strumiłowej, Wydział krajowy wezwał c. k. Namiestnictwo o wyjednanie u c. k. Ministerstwa zniesienia przepisów w moc których ukończeni lekarze obcy, przed przypuszczeniem do egzaminów, muszą słuchać dwuletnich kursów na akademiach austryackich.

Wydział krajowy przyjął następujące oferty:

1. p. Ignacego Kłosowskiego na wyrób cegły do budowy Kulparkowskiej,

2. p. Berla Neuwohnera na dostawę płyt kamiennych do budowy kanałów, i

3. p. Majchla Bernfelda na dostawę kamienia ciosowego do budowy Kulparkowskiej.

Wydział krajowy zamianował:

Dra Edwarda Korczyńskiego prymaryuszem na oddziale chorób wewnętrznych przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

Dra Seufta sekundaryuszem przy tyże spitalu.

Doktorów: Emila Muczyńskiego, Stanisława Wnękowicza, Schattauera i Bergera sekundaryuszami przy szpitalu powszechnym we Lwowie.

Praktykanta Gąsiorowskiego na wniosek Dyrekcyi szpitalu lwowskiego, tymczasowym zastępcą sekundaryusza na oddziale ocznym.

Na przedstawienie magistratu Bocheńskiego zatwierdził Wydział krajowy nominacyę Dra Zygmunta Lewandowskiego na lekarza szpitalnego w Bochni.

Urzędnikom prowizorycznym: Aurelemu Urbańskiemu adjunktowi III. klasy przy oddziale rachunkowym i Bronisławowi Dulębie praktykantowi konceptowemu wydał Wydział krajowy nominacye na stałe posady.

Wiedeń. Dwunaste posiedzenie izby panów odbędzie się dzisiaj. Porządek dzienny jest następujący: Odczytanie protokołu z 11. października i odczytanie nadesłanych petycyi; drugie czytanie następujących ustaw: ustawy o dalszem pobieraniu podatków i opłat tudzież o pokryciu wydatków państwa w miesiącu maju 1871 r., ustawy o poruczeniu urzędom podatkowym spraw kas powiatowych rad szkolnych i funduszów pensyi dla nauczycieli, ustawy o sądownictwie nad milicyą krajową, ustawy dotyczącej zmiany w ustawie o należytościach z 13. grudnia 1862 Dz. u. p. N 89, ustawy o pensyach i stopniu personalu nauczycielskiego c. k. akademii sztuk pięknych we Wiedniu, ustawy przyznającej profesorom średnich szkół państwowych we Wiedniu dodatek na pomieszkanie, ustawy o wymiarze ciężaru ładunkowego okrętów handlowych, ustawy o warunkach i koncesyi na budowę kolei żelaznej ze Lwowa do węgiersko-galicyjskiej granicy pod Beskidem tudzież ze Stryja do Stanisławowa, ustawy o układzie handlowym z państwami Guatemala, Peru i Chili tudzież o konwencyi konsularnej z Zjednoczonemi Stanami północnej Ameryki.

„Wiener Zeitung“ zapewnia, że w sprawozdaniach o powyższych ustawach postawiony jest wniosek przyjęcia ich zgodnie z uchwałami izby deputowanych Tylko w projekcie do ustawy o sądownictwie nad milicyą krajową komisya prawnicza izby panów zrobiła poprawkę, podług której w pierwszym ustępie po słowach „z powodu niewojskowych zbrodni“ dodać należy „i przestępstw.“

— „Wiener Abendpost“ pisze: „Neue freie Presse“ z 22. b. m. widzi się spowodowaną z powodu dyskusyi komisyi finansowej o obiegu asygnat salinarnych „wtajemniczyć czytelników swoich w misterya teoryi ministra skarbu“ i jako illustracyę przytacza wiadomość, że J. Ex. minister skarbu baron Holzgethan miał oświadczyć, iż wątpić można, czy wysokość ażio stoi w związku z ilością not zostających w obiegu. Powagi w skarbowości miały go bowiem zapewnić, że ażio zupełnie jest niezawisłem od obiegu not a w lipcu zeszłego roku, gdy ażio znacznie wyżej stało niż dzisiaj obieg not był mniejszy prawie o 50 milionów.

„Te doniesienia „N. f. Presse“ są zupełnie nieprawdziwe. Ministrowi skarbu nawet na myśl nie przyszło utrzymywać, że ażio jest od ilości obiegających not państwa niezawisłem. Minister zastrzegł się owszem wyraźnie przeciw imputowaniu mu podobnego twierdzenia i utrzymywał tylko, że nie jest rzeczą dowiedzioną, czy zmniejszenie ilości asygnat salinarnych w obiegu faktycznie wywiera wpływ szkodliwy na stosunki waluty. W tej sprawie mianowicie podnieść należy ten fakt, że z końcem lipca 1870 r. gdy ilość asygnat salinarnych w obiegu wynosiła 87 milionów złr. ażio wynosiło 130, a obecnie gdy asygnaty w obiegu znajdujące się wynoszą 56 milionów a więc przy większym o 31 milionów obiegu not państwa ażio mniejsze jest tylko 9% gdyż wynosi 122.

„Gdy zwrócono uwagę ministra skarbu na opinię publiczną o szkodliwym wpływie zatrzymania dzisiejszej stopy procentowej asygnat salinarnych, tenże odrzekł, że taka opinia nie istnieje, gdyż głosy poważne i kompetentne zgadzają się wyraźnie na dzisiejszą stopę procentową, na co znajdują się dowody w wielu dziennikach.

„Tyle na sprostowanie faktycznego stanu rzeczy. Inne uwagi zawarte w tym artykule „N. f. Presse“ ani treścią ani formą nie zasługują na odpowiedź.“

— O przedstawieniu się Jego Ekscel. dr. Grocholskiemu deputacyi grona Polaków przebywających w Wiedniu, podaje „Czas“ następującą korespondencyę z Wiednia:

Zebranie to nie miało na sobie żadnej cechy wyłączności ani politycznej ani społecznej. Zebrali się więc ludzie dobrej woli wszelkich politycznych odcieni i warstw społecznych, których połączyło jedno uczucie narodowe dla dobra kraju, a najlepszo chęci i zaufanie dla p. Grocholskiego, i pragnący te swoje uczucia jemu wyrazić. Byli więc w owem gronie: zarządzający tutejszą polską parafią X Maniecki, członkowie zarządu dwóch polskich w Wiedniu stowarzyszeń, t. j. stowarzyszenia rzemieślników „Siła“ i młodzieży akademickiej „Ognisko“, wiedeńscy adwokaci polscy, literaci i artyści, malarze polscy, młodzi doktorzy i doktoranci, inżynierowie polscy przy zarządach tutejszych kolei żelaznych, członkowie zarządu kolei galicyjskich, dawni posłowie, jak Koźmian, Kozłowski, Rogawski, Landesberger, właściciele ziemscy, jak ks. Adam Lubomirski, hr. Seweryn Borkowski, hr. Lewartowski, Truskolaski, Hosz, hrabia Rozwadowski i wielu innych, między którymi widzieliśmy także i naszego niezmordowanego pracownika przeciw ideom panslawistycznym, p. Duchińskiego.

Prowadzącym całe zebranie był p. Pogłodowski, radca prawny przy tutejszym Banku narodowym. Osobistość powszechnie tak tutaj jako i w kraju szanowana a co więcej Rusin z rodu i przekonania, ale poczciwy Rusin. P. Pogłodowski więc przemówił do p Ministra dosłownie następujące:

„Grono Polaków przebywających w Wiedniu przychodzi złożyć W. E. swoje uszanowanie i powitać Go jako Ministra Widząc w powołaniu W. E. do rady Korony prawdziwą o dobro i pomyślność kraju naszego troskliwość Monarchy z wyrazem wdzięczności dla N. Pana witamy nominacyę W. E., przekonani, że ona jest zapowiedzią lepszej dla kraju naszego przyszłości

Wśród trudnych dla państwa i kraju naszego okoliczności, obejmujesz W. E. swój urząd; dla tego czujemy cały ciężar, jaki wziąłeś na swoje barki. Lecz jak w dotychczasowem życiu obywatelskiem widzieliśmy zawsze W. E. prawym synem Ojczyzny i gorliwym a wytrwałym obrońcą praw krajowych, tak i teraz mamy przekonanie, że na tej drodze nowych prac i obowiązków, zaszczycony zaufaniem, poparty łaskawem dla nas usposobieniem N. Pana, będziesz i na swem nowem stanowisku godnym orędownikiem naszych życzeń i potrzeb i narodowych tradycyj, a staniesz się przeto trwałym łącznikiem pomiędzy Koroną a krajem.

Mamy zupełną nadzieję, że W. E. nie dasz się zachwiać możliwemi przeciwnościami na swojej drodze, że wytrwasz na niej, otoczony zaufaniem swych współobywateli, z których my tutaj pierwsi zebrani, czujemy się w tej chwili tylko być słabym odgłosem.

Wytrwaj więc na tej drodze dla dobra kraju a w tej pracy szczęść Boże!.“

Na przemówienie p. Pogłodowskiego, p. minister Grocholski odpowiedział mniej więcej, o ile na prędce dało się ponotować, w te niemal słowa:

„Serdecznie dziękuję Panom za życzliwość, którą mi okazać raczyliście, gdyż najlepsze chęci moje bez poparcia kraju musiałyby pozostać bezowocne. Podwójnie dla tego jestem Wam Panowie, wdzięczny. Przyjąłem stanowisko, na które zaufanie N. Pana mię powołało bo mam przekonanie, że siła i potęga Austryi jest niezbędnym warunkiem pomyślności kraju naszego i naszej przyszłości; jak również pomyślność i rozwój naszego kraju są ważnym czynnikiem a nawet warunkiem potęgi państwa

Przyjąłem to stanowisko, bo mogłem to uczynić bez przeniewierzenia się moim narodowym uczuciom, bo mogę być jednocześnie wiernym ministrem N Pana i dobrym Polakiem. Chciejcie Panowie przyjąć zapewnienie, że tak jednym jak drugim jestem i pozostanę.

Podjąłem się zaś trudnego zadania, nie żebym miał zrozumiałość, iż mu w zupełności odpowiadzieć potrafię, ale iż sądziłem, że wobec życzenia tylokrotnie objawionego przez kraj, mienia rzecznika swych potrzeb w radzie Korony, mienia bezpośredniego łącznika z Koroną, i w obec objawionego mi najłaskawiej zaufania N. P., nie wolno mi było odmawiać.

Przynoszę odwagę i dobre chęci, czy zdolności moje wystarczą — nie wiem“.

Przemowa p Grocholskiego kilkakrotnie przerywana była żywemi oznakami zadowolenia zgromadzonych, którzy po niej pod najlepszem rozeszli się wrażeniem. Powitanie to p. Ministra było pierwszym głośnym objawem szczerych uczuć polskich, niezmąconych ani osobistemi ani stronniczemi poglądami na tę nominacyę.

Berlin. Niemcy w Rosyi przesłali cesarzowi i królowi następujący adres:

„Najjaśniejszy, Najpotężniejszy Królu, Najmiłościwszy Królu i Panie! Jakkolwiek więcej wagi przypisywać można patryotycznym usposobieniom, które się objawiają w czynach, niż tym, które tylko w słowach są zawarte, to jednakże pod pewnemi okolicznościami uważanem być może za dobre i zbawienne, wyrazić choć w słowach spoczywające w sercu uczucia wierności i najszczerszego przywiązania ku ogólnemu pobudzeniu i wzmocnieniu. WKMości łaskawe przyjmowanie podobnych wynurzeń, które składane są od rozpoczęcia wojny w adresach winszujących ze wszystkich stron WKMości przesyłanych, ośmieliło także i Niemców rozproszonych na Wołyniu, Podolu, Bessarabii i w gubernii kijowskiej, których sprawy i interesa jest mi przez WCMość poruczone, do wynurzenia najpoddańszej swej wierności dla WKMości i dla Jego dostojnego domu, tudzież swej miłości do ojczyzny, nieosłabionej ani przez daleką odległość od rodzimej ziemi, ani przez długość czasu osiedlenia się ich w Rosyi. Każda wiadomość o cudownych rezultatach, jakie niemiecki oręż pod naczelnem dowództwem WKMości odniósł w tej wojnie, zbrodniczo wywołanej przez Ludwika Napoleona i jego lud, napełniała nasze serca podziękowaniem i chwałą Tego, w którego wszechmocnej ręce spoczywają losy tak pojedyńczych ludzi jak i całych narodów i państw i wzmacniamy się coraz bardziej w wiernem zaufaniu, że wkrótce ukończonem zostanie wielkie i trudne zadanie, jakiem jest walka z upadłym wprawdzie moralnie narodem, lecz jeszcze zawsze łatwym do poduszczań z powodu stopnia i sławy, jakich zażywał w Europie, niestety wspomaganym nadto przez kilka tak zwanych państw neutralnych, z narodem, który się nie wzdryga używać najhaniebniejszych środków ku swojej obronie. Przy tem wszystkiem nie ogarnęło nas nigdy najmniejsze zwątpienie, żeby zwycięztwo nie miało być po stronie z taką roztropnością, oględnością, umiarkowaniem i stałością kierowanej siły połączonych obecnie Niemiec, które koniec położy od wieków przez Francyą praktykowanym wybrykom tego zepsutego narodu.

„Mamy odwagę nieprzełamaną, gdyż bezsprzecznie jest nad WKMością błogosławieństwo Boga, który Mu dozwolił przed kilku laty skarcić dumę Duńczyka; — zwycięzko rozkuć kajdany, które usiłował dwugłowy orzeł nałożyć stanowisku i rozwojowi potęgi Prus a teraz pokonać siły odwiecznego wroga narodu niemieckiego i pozyskać trzykrotny wieniec zwycięzki, tak wspaniały i płomienny, jakiego jeszcze żaden monarcha z dostojnego domu WKMości nie osiągnął.

„Oby nasze modły wysłuchane i ziszczone zostały, któremi Wszechmocnego błagamy, ażeby chciał udzielać WKMości jeszcze przez wiele lat tak rzadkiej świeżości ducha i ciała, jaką WWMość dotąd się cieszysz; dozwolił jeszcze długo patrzeć na błogosławieństwa chlubnego, trwałego i niemieckie granice i dla przyszłych pokoleń zabezpieczającego pokoju i jako nagrodę zwycięztwem ukoronowanych usiłowań przyjąć przeobrażenie zjednoczonego niemieckiego państwa, państwa, które pod osłoną i opieką WKMości na podstawie moralno-religijnego ducha wyjedna prawdziwe przebłaganie i zgodę wszystkich niemieckich szczepów i utoruje nowy porządek rzeczy, który wszystko wykluczy, co nosi na sobie cechę francuskiej niemoralności, dążność bez charakteru do nowości i w najwyższym stopniu zgubne, jawne i ukryte, lecz w każdym razie nieszczęście przynoszące pomyślności Prus i całych Niemiec usiłowania stronnicze. Zechciej WKMość łaskawie przyjąć, że ja, którego zwyż wspomnieni Niemcy i w tych guberniach położone niemieckie kolonie do napisania tego adresu upoważnili, piszę się WKMości najpoddańszym i najwierniejszym poddanym, Aleksander Rigler, konsul Związku północno-niemieckiego w Akermanie, mieszkający w willi St. Marino pod Chocimem, w Bessarabii.“

Petersburg. „Przed niejakim czasem zjawiła się w Akermanie średniego wieku kobieta, znana w okolicy pod imieniem Anny, chodząca najczęściej w towarzystwie świętoszków czyli mniemanych natchnionych. W lutym r. b. kobieta owa mieniąca się córką dyakona z miasta Odessy, Anną Aksenienkową, zatrzymana została przez policyą w osadzie Turłakach, jako szerzycielka herezyi. Co rzeczywiście jest przedmiotem jej kacerstwa, dotąd jeszcze z pewnością niewiadomo; ale w osadzie Turłakach znalazła ośmiu naśladowców. Powiadają, że Aksenienkowa, mieniąca się prorokinią, udzielała swym naśladowcom swojego rodzaju komunii. Prowadzone ze strony władzy cywilnej śledztwo wyjaśni te szczegóły. Władza dyecez. poleciła ze swej strony osobie duchown. zbadać szerzone przez Aksenienkową opinie i napomnieć tak ją, jak i jej naśladowców, a od dziekana, w którego parafii zaszła ta propaganda, zażądała objaśnienia. Aksenienkową osadzono w więzieniu. Przed kilku laty, niejak

Marcin, podający się za Jez. Chryst, przychodził do cerkwi akermańskich podczas rannego nabożeństwa wielkanocnego w towarzystwie 12 osób, mających na sobie pozawieszane obrazy i mieniących się apostołami. Niewiadomo gdzie się teraz znajduje ów Marcin; jeden z jego prozelitów, jak słychać, znajduje się pomiędzy naśladowcami Aksenienkowej.“

Paryż. Thiers wystosował z Wersalu następującą odpowiedź do arcybiskupa paryskiego, uwięzionego w Mazas, na znane jego pismo do prezydenta ministrów rzeczy pospolitej francuskiej: „Wersal 14. kwietnia 1871. Mój panie! Otrzymałem list, który mi doręczył ksiądz z Montmartre z polecenia pańskiego, i pospieszam odpowiedzieć nań panu z tą szczerością i otwartością, którą zawsze mieć będę.

Wiadomości, na które uwagę moją zwracałeś, są zupełnie fałszywe i mocno zdziwiłem się, iż tak światły prałat jak ty mój panie mógł przypuścić choćby pozór ich prawdziwości. Armia nie dopuściła się nigdy ohydnych zbrodni, które jej zarzucają, a ci którzy ją o coś podobnego pomawiają, są albo oszczercami lub przez kłamstwo w błąd wprowadzeni. Nigdy armia nasza nie strzelała na jeńców i nigdy nie dobijała rannych. Mogła ona w zapale bitwy użyć swej broni przeciw ludziom, którzy jej jenerałów zamordowali i którzy nie wzdrygają się po strasznych ciosach zadanych nam przez nieprzyjaciół wtrącać nas w przepaść wojny domowej; lecz po skończonej bitwie odzyskuje znowu równowagę moralną i charakter narodowy występujący jako wspaniałomyślność o czem się każdy przekonać może.

W szpitalach wersalskich znajduje się wielka ilość rannych powstańców, o których mają takie staranie jak o obrońcach porządku. Lecz to nie wszystko; 1600 jeńców mieliśmy w swoich rękach i obchodziliśmy się z nimi pewnie lepiej, jak by się w podobnym razie obeszli byli powstańcy z naszymi żołnierzami. Zaprzeczam tedy potwarzom, o których mi pan doniosłeś i dodaję, iż wojsko nasze nigdy nie zabijało jeńców; że ofiary te padły w zapale bitwy, że żołnierze nasi przejęci są zasadami ludzkości, którym i my hołdujemy jako rząd wyszły z wolnych wyborów.

Oświadczałem to nie raz i oświadczam ponownie, iż ludzie, którzy się swego błędu wyrzekną i dobrowolnie broń złożą, śmierci nie ulegną, chyba na drodze sądowej dowiedzionem im będzie, iż brali udział w obrzydliwem skrytobójstwie, na którego wspomnienie uczciwi ludzie się oburzają, dalej iż potrzebni robotnicy otrzymają takie wsparcie jak podczas oblężenia, a gdy porządek powróci wszystko im zapomnianem będzie

Oto jest oświadczenie, które już składałem, które ponawiam i powtarzam, iż wszystko, co nie jest z niem zgodnem, jest fałszem. Proszę przyjąć i t. d.

Prezydent ministrów Thiers “

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R Lwów, 26 kwietnia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). W ostatnim tygodniu mieliśmy ciągłe deszcze i dość ostre powietrze. Wegetacya słabo się rozwija. Drogi mianowicie w Rosyi znacznie się pogorszyły w skutek ostatnich deszczów. Zaczęły się już roboty w polu, co wywołało podwyższenie ceny frachtu.

W handlu towarowym nastąpiła pewna stagnacya, niejako odpoczynek krótki po wielkim ruchu w czasie świąt. Wielką klęską dla dzisiejszego handlu jest zarządzone przez rząd pruski w Opolu z powodu zarazy bydła zamknięcie granicy od Szczakowy, Oświęcimia i Bogumina. W skutku tego rozporządzenia wzbroniony został wywóz i przewóz przez pruską granicę: bydła, koni, drobiu, gnoju, słomy, siana, wełny, kopyt, kości, łoju i mięsa. Artykuły te będą musieli kupcy transportować tak samo, jak w ubiegłym roku przez Bodenbach i Saksonię do Prus, w skutku czego znacznie pójdą w górę. — Handel rzepakiem był w ostatnim tygodniu nieożywiony, gdyż otrzymano z Węgier pomyślne wiadomości o stanie zasiewów. — Handel olejem rzepakowym był także mało ożywiony i ograniczył się tylko na konsumcyę. — Na spirytus mały był popyt. Płacono za stopień 50 ct. — Handel cukrem ożywił się trochę, dowóz tego artykułu do Galicyi zwiększył się i wynosił w ostatnim tygodniu 2000 cetnarów, wysłanych po większej części z fabryk morawskich.

Loco Lwów płacono za centnar cukru rafinowanego 32—35 złr. — Handel wełną nie był ożywiony, dowóz był bardzo mierny a popyt wcale nieznaczny. Za centnar owczej wełny średniego gatunku płacono 85 do 100 złr. — Ożywił się znacznie handel szmatami, w skutku znaczniejszego popytu na papier. Kupcy z zagranicy kupowali znaczne zapasy i płacili za cetnar 6—7 złr. — W handlu skórą popyt był znaczny tylko na cielęcą skórę. — Około 600 centnarów tego artykułu wywieziono z Galicyi przez Kraków. — Wywóz jaj osiągnął znaczniejsze rozmiary, gdyż ceny spadły po świętach. Do Prus wywieziono przez Kraków około 2000 centnarów.

Ruch w handlu zbożowym nie był ożywiony a ceny chwiały się. Obecny stan zasiewów wróży dobry plon. Mianowicie udały się zasiewy ozime. Tylko w niektórych okolicach pola są puste w skutku tegorocznych wylewów rzek. Handel pod wpływem niepomyślnych wiadomości z zagranicy popadł w pewną stagnacyę. Tylko z Rosyi nadchodzą ciągle nowe transporty zboża dla Niemiec. Korespondent nasz z Brodów donosi, że kupców opanowała nawet pewna apatya, którą przypisać należy ciągłej chwiejności cen zboża w Niemczech.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 ℔ 10 złr. 50 c., żyto 180 ℔ 6 złr. 50 c., jęczmień 158 ℔ 5 złr, owies 110 ℔ 4 złr. Ruch był słaby Tarnów: pszenica 190 ℔ 11 złr 40 c., żyto 180 ℔ 6 złr. 60 c., jęczmień 158 ℔ 6 złr. 60 c., owies 110 ℔ 3 złr. 90 c.. Na pszenicę i owies był znaczny popyt. Dembica: pszenica 190 ℔ 10 złr. 60 c., żyto 180 ℔ 6 złr. 60 c., jęczmień 156 ℔ 6 złr. 40 c., owies 110 ℔ 3 złr. 70 c. Popyt był tylko na owies. Rzeszów: pszenica 190 ℔ 10 złr. 60 c, żyto 180 ℔ 6 złr., jęczmień 153 ℔ 5 złr., owies 110 ℔ 4 złr. 20 c., koniczyna 180 ℔ 58 złr., siemię lniane 150 ℔ 10 złr. 90 c, wyka 180 ℔ 6 złr. Dowóz był słaby. Popyt był tylko na owies. Przemyśl: pszenica 190 ℔ 10 złr. 20 c., żyto 180 ℔ 6 złr. 10 c., jęczmień 155 ℔ 5 złr., owies 110 ℔ 3 złr. 60 c., Tylko małe partye zboża kupowano na konsumcyę. Jarosław: pszenica 190 ℔ 10 złr.—10 złr. 30 c., żyto 180 ℔ 6 złr. — 6 złr. 40 c., jęczmień 160 ℔ 4 złr. 75 c., owies 110 ℔ 3 złr. — 3 złr. 60 c. Z powodu robót w polu dowóz był mierny. Ceny spadały. Brody: pszenica 190 ℔ 8 złr. 10 c.—8 złr. 50 c., żyto 180 ℔ 4 złr. 60 c. — 4 złr. 90 c., jęczmień 156 ℔ 5 złr. — 5 złr. 30 c., owies 110 ℔ 2 złr. 80 c. — 2 złr. 90 c., groch 201 ℔ 6 złr. — 6 złr. 30 c.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 700 sztuk, i odesłano je zaraz dalej do Florisdorf. Z tutejszego targu odstawiono na kolej 26 sztuk.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1871:

	Miejsce targu: Sanok zr.	Sanok c.	Tarnów zr.	Tarnów c.	Dynów zr.	Dynów c.	Brzozów zr.	Brzozów c.	Mościska zr.	Mościska c.
	waluta austryacką									
Mec pszenicy	5	—	5	24	4	80	5	12	5	35
„ żyta	3	86	3	23	3	50	3	55	3	80
„ jęczmienia	3	10	2	49	3	20	3	15	2	6
„ owsa	2	15	1	97	2	70	2	32	1	69
„ grochu	—	—	5	17	-	—	4	17	3	53
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	80	1	20	1	70	1	55	1	13
Cetnar siana	1	70	1	70	1	40	1	50	1	25
Sąg drzewa twardego	8	—	12	—	7	—	8	—	10	—
„ „ miękkiego	4	70	9	—	5	—	5		8	–
Funt mięsa wołowego	—	18	–	–	—	18	–	18	—	16
Miara wina	—	—	—	—	—	—	—	60	—	50
„ piwa	—		—	—	—	—	-	16	—	16
Wyrobnik z wiktem	—	—	—		—	30	—	—	—	—
„ bez wiktu	—	–	—	—	—	60	—	—	—	60

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1. Uchwalenie poboru dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od oleju. Sprawozd rad. p. Dąbrowski. 2. Doniesienie sądu o legacie Julii Jasienieckiej na rzecz domu ubogich miasta Lwowa w sumie 9000 zł. Sprawozd. radny p. Miączyński. 3. Wydzierzawienie gruntów miejskich w Kulparkowie. Sprawozd. r. p. Maurycy Hoffmann. 4. Podanie p. Bernarda Goldmana dr. praw o przyrzeczenie przyjęcia do gminy i p. Henryka Janiszewskiego o przyjęcie do gminy. Sprawozd. radni pp. dr. Pepłowski i Piątkowski. 5. Zapis śp. Maurycego Kulczyckiego, radcy sądu kraj. na rzecz miejsk. zakładu sierót w sr. 500 zł. Sprawozd. radny ks. kan. Romaszkan. 6. Podanie Komitetu zajmującego się postawieniem pomnika dla ś. p. Stanisława Zborowskiego o bezpłatne odstąpienie dwóch sążni kwadr. ziemi na cmentarzu łyczakowskim. Sprawozd. radny p. dr. Grott. 7. Akt licytacyi względem zabezpieczenia robót murarskich. Sprawozd. radny p. Maszkowski. 8. Wniosek wybudowania kostnicy na cmentarzu łyczakowskim. Sprawozd. radny p. Maszkowski. 9. Wnioski Sekcyi I. z powodu przydzielania mieszkańców obrz. łać. wsi Zniesienia do parafii św. Marcina. Sprawozd. radny ks. kan. Zabłocki. 10. Wnioski komisyi administracyjnej niestałych dochodów miejskich o podwyższenie płacy asystentów, podwyższenie kwaterowego dla urzędników urzędujących na rogatce łyczakowskiej i przyznanie dodatku osobistego inspektorowi straży. Sprawozd. radny p. Dąbrowski. 11. Podanie p. Fryderyki Łozińskiej nauczycielklki przy szkole Św. Maryi Magdaleny o zapomogę. Sprawozd. radny ks. k. Stupnicki. 12. Obsadzenie posady ogrodnika miejskiego. Sprawozd. radny p. dr. Se·mak.

— Zwracamy uwagę na umieszczone w inseratach dzisiejszego numeru obwieszczenie dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, iż od 1. lipca b. r. aż do dalszej uchwały żaden dodatek na zarząd nie będzie od członków Towarzystwa kredytowego pobieramy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. i 24. kwietnia 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	730 78	+ 7·0	70	Pn. b.sł.	10
2. god. po poł.	728·89	+12·8	52	PnZ. b.sł.	8
9. god. wieczór	—	—	—	„ „	10
Deszcz = 0·32.					
7. godz. zrana	726·69	+ 9·3	84	W. sł.	10
2. god. po poł.	726.10	+11·6	79	Pn. mier.	10
9. godz. wieczór	725·70	+ 9·3	87	Pn. sł.	10
Deszcz = 31·50.					

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26 kwietnia.

Hotel George: Pp. Gołaszewski Wł., z Przemyśla. — Malinowski Wł., z Horożanki. — Postrucki J., z Świstelnik.

Hotel europejski: Pp. Kruszewski H., z Chrobrowa. — Malczewski H., z Poczapy. — Skrzyszewski J., z Sewerynki.

Hotel angielski: Pp. Hr. Lanckoroński T., z Niżniowa. — Lederer A., dr. praw, z Wiednia. — Dziewolski H. M., z Krościenka — Zagórski S., z Lipowca.

Hotel Langa: P. Zylicz L., z Królestwa.

Hotel Kuhna: Pp. Jaworski J., z Jajkowic. — Lubomirski S. c. k. por., z Węgier.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26 kwietnia.

Pp. Hr. Łoś A., do Zagorzan. — Br. Wussin, c. k generał, i Hausner, c. k. kapitan, do Czerniowiec. — Kalitowski A., c. k. starosta do Tarnowa. Dr. Pawliński K., adwokat, do Sambora. — Metzger M., c. k. porucznik, do Stryja. — Czerkawski F., do Metyniowa. — Kasznicki W., do Brzeżan. — Konopacki J., do Chołodrówki. — Kossowicz W., do Uherec. — Mozarowski A., do Hołowa.—Papara B., do Batiatycz. — Rogulski A., na Podole ros.— Siewicki K., do Cieniawy. — Troskulawski L., do Płonny. — Żakie B., do Ostrowa.

TEATR.

Dziś (przedstawienie niem). 2gi występ pani Löcs-Weik z miejskiego teatru z Gracu. **„Das Versprechen hinterm Herd.“** Scena alpejska ze spiewami narodowemi przez Alexandra Baumanna. **„Recept gegen Schwiegermütter.“** Komedya w 1. akcie z hiszpańskiego, ułożona przez króla Ludwika bawarskiego. **„Dir wie mir.“** Komedya w 1. akcie przez Rogera.

Jutro (przedstaw. polskie). **„Czarne djabły“.** Dramat w 4 aktach przez Wiktora Sardou, przełożył z francuzkiego Gustaw Czernicki.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 26. kwietnia. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	263	50	264	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	178	50	179	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	118	—	119	50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	82	75	83	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	50	73	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	90	88	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	87	50	88	25
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	74	40	74	90
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	79	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	83	5	90
Napolendor	—	—	—	—	9	88	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	84¼	1	85¼
Srebro	—	—	—	—	122	50	123	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. kwietnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.75	68.85
od kwietnia do października po 5%	68.55	68.65
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	294.50	296.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	294.50	296.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.50	92.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	98.—	98.20
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	106.—	101.-
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	126.75	127.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	95.—	96.—
Bukowiny	72.25	72.75
Galicyi	74.50	75.25
Niższej Austryi	96.50	97.—
Siedmiogrodu	74.75	75.25
Węgier	79.90	80.20
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	269.75	270.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	278.40	278.60
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	888.—	892.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	747.—	749.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	604.—	606.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	220.75	221.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2197	2202
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	264.—	264.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	179.—	179.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	417.50	418.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.30	179.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	106.70
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	71.75	72.25
„ „ „ po 5%	82.—	83.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	88.—	88.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.70	92.90
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.70	90.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.40	—.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.75	105.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.25	100.75

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.25	163.75
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.—	18.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.30	104.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.70	104.80
Hamburg za 100 M. B.	92.30	92.40
Londyn za 100 ft. szt.	125.40	125.50
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.90	5.92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96½	9.97
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.60	122.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	85
„ „ w srebrze	68	45
Losy z 1860 roku	97	80
Akcye banku wiedeńskiego	749	—
„ „ kredytowego	277	50
Londyn 10 funtów szterlingów	125	20
Srebro	122	35
Napoleondor	9	95
Dukat	5	90½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(978) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 4079 L. Sch. R. An deutsch böhmischen Staatsgymnasien sind folgende Lehrstellen erledigt:

a) zu Eger zwei Stellen, die eine für classische Philologie, die andere für deutsche Sprache mit subsidiarischen Verwendbarkeit zum Unterrichte der philosophischen Propedeutik oder der Geschichte und Geographie.

b) zu Mies, Prachatitz und Leitmeritz je eine Stelle für classische Philologie.

Behufs Besetzung dieser Lehrstellen, womit die durch das Gesetz vom 9. April 1870 normirten Gehaltsbezüge verbunden sind, wird der Concurs mit dem Beifügen ausgeschrieben, daß gehörig instruirten und an das hohe k. k Unterrichts-Ministerium gerichteten Gesuche bis zum zwanzigsten Mai l. J. bei dem untergezeichneten Landesschulrathe einzureichen sind.

K. k. Landesschulrath für Böhmen.

Prag, am 5. April 1871.

(983 1—3) **Edikt.**

Nr. 9387. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird dem in Radziwiłłów ansäßigen Jüdel Streimer bekannt gemacht, daß Josel Silberg gegen Osias Sigal und gegen ihn unterm 17. Juni 1870 z. Z. 4345 die Klage auf Ausfolgung des Betrages von 20 Silber Rubel in depos. hiergerichts ausgetragen und um richterliche Hilfe gebeten hat, worüber die Tagfahrt zur Verhandlung über abermaliges Einschreiten des Klägers auf den 21. Juni 1871 Vormittags 9 Uhr h. g. bestimmt wurde.

Für Jüdel Streimer wird ein Curator ad actum in der Person des Herrn Advocaten Kukucz bestimmt und hievon Jüdel Streimer mit dem verständigt, daß es ihm obliege seinem Vertreter die gehörigen Behelfe zur Vertheidigung rechtzeitig mitzutheilen, oder sich einen anderen Vertreter zu wählen, da sonsten er sich selbst die etwaigen schlimmen Folgen zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, den 13. April 1871.

(985 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 5593. Podaje się do powszechnej wiadomości, że przeniesiony na własną prośbę z posady c k. notaryusza w Myślenicach na posadę c. k. notaryusza w Wadowicach, Feliks Hałaciński kancelaryę notaryalną w Wadowicach dnia 1. maja 1871 otwiera.

Kraków, dnia 12. kwietnia 1871.

(986 1—3) **Edykt.**

L. 4151. Celem doręczenia Julii z Różyckich Zakaszewskiej tut. sądowej uchwały z dnia 7go czerwca 1869 l. 9607 zawiadamiającej ją, że w skutek podania Jerzego i Agnieszki małżonków Parisków de praes. 29. maja 1869 l. 9607 ciż małżonkowie na podstawie kontraktu notaryalnego za właścicieli realności w Krakowie pod l. 378 dz. I. (682 gm V.) wedle ks. gł. gm. V. vol. nov. 6. pag. 582. n. 2. 4. 6. haer. na imię Julii Zakaszewskiej zapisanej, w stanie czynnym tejże realności zaintabulowani zostali, ustanawia c. k. sąd krajowy dla niewiadowej z miejsca pobytu Julii z Rużyckich Zakaszewskiej kuratorem ad actum p. adwokata Dra. Starzewskiego ze substytucyą pana adwokata Dra. Hajdukiewicza i poleca mu, by praw kurandki wedle przepisów ustawy bronił, o czem także Julię z Różyckich Zakaszewską przez edykta zawiadamia się.

Kraków dnia 12. kwietnia 1871.

(987 1—3) **Edykt.**

Nr. 11258. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy wekslowej 400 złr. z odsetkami po 6% od dnia 1. Kwietnia 1869 bieżącemi kosztami 8 złr. 37 ct. dalej kosztami 3 złr. 87 ct. uchwałą z 23. Grudnia 1869 do L. 13311 przysądzonemi i kosztami teraźniejszej egzekucyi 10 złr. w. a. egzekucyjna sprzedaż pretensyi 2000 złr. Dom. II pag. 266 n. 1 on. dla Mojżesza Gallera w stanie biernym realności L. k. 232 w Radymnie intabulowanej dozwala się, która to sprzedaż w trzech terminach a mianowicie, dnia 22. Maja 1871, dnia 19. Czerwca 1871, dnia 17. Lipca 1871 każdego razu o 10 godzinie przed południem w Sądzie tutejszym pod następującemi warunkami odbędzie się.

1. Sprzedaje się summa 2000 złr. w. a. z odsetkami po $^{5}/_{100}$ od 4. Czerwca 1861 bieżącemi, która na podstawie zapisu kompromisarskiego z 4. Czerwca 1861 w stanie biernym realności pod L. k. 232 liczba tab. 231 w Radymnie położonej i do Karola i Feliksa Grocholskich, tudzież Julii Tomaszewskiej należącej w księdze gruntowej miasta Radymna Dom. II pag. 266 n 1 on. na rzecz Mojżesza Gallera intabulowana jest.

2. Suma ta w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej, albo za nominalną wartość 2000 złr. w. a. w trzecim terminie zaś także niżej tej nominalnej wartości, i za każdą ofiarowaną cenę kupna sprzedana będzie, i że sprzedaż ryczałtem się odbędzie:

3. Za ceną wywołania stanowi się nominalna wartość tej sumy w ilości 2000 złr. w. a.

4. Każden chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczciem licytacyi 5 procent tej sumy w ilości 100 złr. w. a. w gotówce lub też w książeczkach kasy oszczędności lwowskiej lub przemyskiej, albo też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego, banku hipotecznego lwowskiego, lub też w obligacyach indemnizacyjnych z kuponami, które podług kursu w gazecie lwowskiej dniem przed licytacyą ogłoszonego obliczone i przyjęte będą jako wadium do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadium najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowane i potrącone, reszty licytantom zaś zaraz po ukończonej licytacyi zwrócone będzie.

Wyciąg tabularny można przeglądnąć w tutejszosądowej registraturze. O tej licytacyi zawiadamia się obie strony tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych zaś wszyskich wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna, albo wcale nie albo wcześnie doręczoną nie została, tudzież tych wierzycieli, których pretensye dopiero po 7 Listopadzie 1870 do tabuli weszły przez edykta i kuratora w osobie p. adw. Dr. Regera postanowionego ze substytucyą p. adw. Dra. Łużeckiego.

Przemyśl dnia 11. Stycznia 1871.

(988 1—3) **Konkurs.**

L. 381-Pr. Ubiegający się o posadę c. k. woźnego z roczną płacą 300 zł. w. a. przy c. k. sądzie powiatowym w Bolechowie opróżnioną, mają swoje prośby aż do dnia 20go maja 1871 do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Samborze wnieść.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego,

Sambor, dnia 23. kwietnia 1871.

(982 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1-konk. Odnośnie do obwieszczenia c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 31. marca 1871 do l. 3389, mocą którego otworzenie konkursu na cały do Joachima Hellina protokołowanego kupca w Jarosławiu należący majątek ogłoszone zostało, wyznacza niżej podpisany jako ustanowiony komisarz konkursowy termin do zgłoszenia pretensyi przeciw orzeczonej masie konkursowej Joachima Hellina do 10. czerwca 1871 r. z tem upomnieniem, że wszyscy, którzy do tej masy konkursowej Joahima Hellina jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, takowe do powyżoznaczonego terminu w c. k. sądzie powiatowym w Jarosławiu lub c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu nawet w tym razie, gdyby o te pretensye spór już był wytoczony wedle przepisów ustawy konkursowej celem uniknięcia zagrożonych w tej ustawie następstw zgłosić mają. Równocześnie wyznacza się termin do likwidowania zgłoszonych pretensyi na dzień 6go lipca 1871 o godzinie 10tej przed południem w biórze podpisanego c. k. sędziego powiatowego w Jarosławiu z tem domieszczeniem, że na tym terminie likwidacyjnym wolno też będzie wierzycielom, którzy swoje pretensye zgłoszą w miejsce ustanowionego zarządcy masy konkursowej, tudzież jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli inne osoby zaufania godne przez wolny wybór ustanowić.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Jarosław, dnia 13. kwietnia 1871.

Starosolski.

Erkenntnisse.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 10. Februar l. J., Nr. 622, das Verbot der Weiterverbreitung des Hirtenbriefes des Fürstbischofs von Trient ddto. 2. Februar 1871, Druck von Monauni in Trient, wegen des darin enthaltenen Thatbestandes des Verbrechens nach §. 65 lit. b und des Vergehens nach §. 300 St. G. B. ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11. April 1871, Z. 10162, die verfügte Beschlagnahme der Nr. 7 der periodischen Zeitschrift „Podřipan“ vom 8. April 1871 wegen des in dem Artikel „Z vuli naroda“ enthaltenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 lit. a St. G. bestätiget und die Weiterverbreitung dieser Druckschrift in Rücksicht des incriminirten Artikels verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 4. April 1871 Nr. 1883, das Verbot der Weiterverbreitung der Nr. 26 der Zeitschrift „Česky lev“ vom 30. März 1871 wegen des Vergehens nach §. 300 St. G. B. ausgesprochen. (977)

(958 2—3) **E d y k t**

L. 1811. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych małżonków Józefa i Maryannę Sporerów, a względnie ich z imienia niewiadomych spadkobierców i prawonabywców, że przeciw nim Hersz czyli Henryk Ranunkel wytoczył pozew o wyekstabulowanie sumy 120 złr. m k. ze stanu biernego realności Nr. 257 w Nowym Sączu, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 28 czerwca 1871 o 10tej godzinie przed południem wyznaczony został.

Ustanawiając dla nich kuratora w osobie p adwokata Dra. Zielińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Jarosza wzywa sąd tych pozwanych, aby na wynaczonym terminie albo sami stanęli, albo dla nich ustanowionemu obrońcy dowody swoje udzielili lub innego zastępcę sobie wybrali i tem sądowi donieśli, ogółem wszystkich prawnych środków użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 4. kwietnia 1871.

(959 2—3) **E d y k t.**

L 358. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 28. grudnia 1870 l. 11303 celem zaspokojenia wywalczonej przez Mojżesza Stein sumy wekslowej 62 zł. 50 kr. w. a. z procentami po 6proc. od dnia 25. lipca 1869 i kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 8 zł. 48 kr., 4 złr. 22 kr., 4 zł. 46 kr., 8 zł. 46 kr. i 5 zł. 1 kr. walucie austr., rozpisuje się egzekucyjna licytacya realności pod Nr. 92 w Lacku położonej, Dmytra Podolaka własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, która w trzech terminach w sądzie tutejszym dnia 12. maja 1871, dnia 16. czerwca 1871 i dnia 30. czerwca 1871, każdym razem o godzinie 9tej zrana odbędzie się.

Licytacya odbędzie się w pierwszyh dwóch terminach za cenę szacunkową lub też za cenę wyższą, w ostatnim zaś terminie za jakąbądź cenę.

Cenę wywoławczą stanowi cena szacunkowa 400 zł. wal. austr.

Chęć kupna mający obowiązanym złożyć przed licytacyą na ręce komisyi tytułem wadyum kwotę 80 zł. w. a. w gotówce, któreto wadyum nabywcy w cenę wrachowanem, resztującym zaś licytautom zwróconem będzie.

Najwięcej ofiarujący obowiązany jest natychmiast po odbytej licytacyi przed zamknięciem protokołu złożyć całą cenę kupna w gotówce, gdyż inaczej wadyum na rzecz wierzycieli przepadnie i relicytacya rozpisaną będzie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Dobromil, duia 26. marca 1871.

(962 2—3) **E d y k t.**

L. 4887. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jakób Lautersteiu wniósł dnia 26. stycznia 1871 do l. 4887 przeciw c. k. prokuratoryi skarbu i Mordechai i Chai Kisiel, Ksaweremu Kupińskiemu względnie prawonabywcom o wykupna realności niegdyś Ksawerego Kupińskiego własnej i Ryfce Rappaport pozew o uznanie nieograniczonego i nieobciążonego prawa własności do sum 438 zł. 86 kr. w. a. w depozycie sądowym pod l. 3 pag. 67 J. A. 31 złożonej i wydania tejże do rąk i o pomoc sądową prosił, na który termin do ustnej rozprawy na d. 15. maja 1871 o godzinie 10. ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu współpozwanych Mordechai i Chai Kisiel, Ksawerego Kupińskiego i Rytki Rappaport nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże i na ich koszt i szkodę tutejszego pana adwokata Dra. Rappaport z zastępstwem przez adwokata p. Dra. Gottlieba kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. lutego 1871.

(963 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2116-Pr. W celu obsadzenia katedry nauki biblii star. test. i języków wschodnich z płacą rocznych 1000 zł. na wydziale teologicznym c k. uniwersytetu w Krakowie odbędzie się w dniach 13. i 14. lipca b. r. egzamin konkursowy na wydziałach teologicznych w Krakowie, Lwowie i Wiedniu

Ubiegający się o tę katedrę mają swe podania dokumentami zaopatrzone wnieść najdalej do 8. lipca b. r. włącznie do dekanatu jednego z wyż wymienionych trzech wydziałów teologicznych, w którym życzą sobie poddać się egzaminowi konkursowemu.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 21. kwietnia 1871.

(967 2 3) **E d y k t.**

L. 21020. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Adama Zubrzyckiego, iż wskutek wniesionego przeciw niemu podania Rubina Wittels z dnia 18. kwietnia 1871 l. 21020 uchwałą z dnia 19. kwietnia 1871 l. 21020 nakaz zapłaty sumy wekslowej 800 zł. w. a. z przynal. wydany, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Gregorowiczowi doręczony został.

Lwów, dnia 19. kwietnia 1871.

(968 2—3) **E d y k t.**

L. 20864. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego p. Adama Zubrzyckiego, iż w skutek wniesionego dnia 17. kwietnia 1871 l. 20864 podania A. Weinrebowej przeciw niemu uchwałą z dnia 18. kwietnia 1871 l. 20864 nakaz zapłacenia sumy wekslowej 2000 zł. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Malinowskiemu, któremu jako substytuta przydano pana adwokata Dra. Rappaporta, doręczonym został.

Lwów dnia 18. kwietnia 1871.

(969 2—3) **E d y k t.**

L. 4102. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszem edyktem p. Leją Werber czyli Werbel i p. Leona Zimmerspitza, że przeciw nim jako współspadkobiercom Szymona Rottenberga wniosła Emilia Placer pozew de praes. 24. maja 1870 do l. 10380 o ekstabulacyę obowiązu Emilii Placer do ekstabulacyi ciężarów tabularnych z realności pod l. 326. nov. 144 Gm, VI. st. w Krakowie, w załatwieniu tegoż pozwu termin do rozprawy ustnej na dzień 24 maja 1871 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych p. Lei Werber czyli Werbel i p. Leona Zimerspitza jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego pana adwokata Dra Schaetzla z substytucyą p adwokata Dra. Mochnackiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków dnia 3. kwietnia 1871.

(971 2—3) **Obwieszczenie.**

L 162. Wydział lwowskiej Izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że pan adwokat Dr. Maurycy Lipiner wniósł pod dniem 1. kwietnia 1871 do l. 162 do Wydziału Icby adwokatów zawiadomienie, iż dnia 1. lipca 1871 z dotychczasowej swej siedziby Żółkwi do Przemyśla przenieść się zamyśla.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1871.

(972 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 185. Wydział lwowskiej Izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że mający urzędową siedzibę we Lwowie pad adwokat Dr. Adolf Rechen wniósł pod dniem 18. kwietnia 1871 do l. 185 do wydziału Izby adwokatów zawiadomienie, iż dnia 18. lipca 1871 z dotychczasowej swej siedziby do Wiednia przenieść się zamyśla i że dalsze prowadzenie spraw temuż poruczonych p. Drowi. Filipowi Mansch adwokatowi we Lwowie porucza.

Od Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 18. kwietnia 1871.

(974 2—3) **E d y k t.**

Nr. 3476. C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia Justynę Szymek iż przeciw niej wniósł Jakób Szymek pozew o rozłączenie od stołu i łoża, w skutek którego termin na dzień 9. Czerwca 1871 o godz. 10 rano do rozprawy wyznaczony został. Ponieważ miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadome, ustanowił Sąd dla niej kuratora w osobie adwokata Dr. Pawlińskiego z którym sprawa wyż wyrażona przeprowadzoną będzie.

Wzywa się przeto Justynę Szymek, aby wcześnie potrzebne do obrony środki przedsięwzięła, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe sama sobie przypisaćby musiała.

C. k Sąd obwodowy

Sambor dnia 28. Marca 1871.

(975 2—3) **E d y k t.**

Nr. 3404. C. k. Sąd obwodowy w Samborze na skutek prośby Anny Babicz urodzonej Mysak z Leniny małej, wzywa niniejszem jej małżonka Wasyla Babicza, który jako żołnierz c. k. 77 pułku piechoty biorąc w potyczce pod Skalicami udział, — od tego czasu bez wieści zaginął, — aby w przeciągu jednego roku Sąd tutejszy lub ustanowionego dla niego kuratora adwokata Dr. Szemelowskiego w Samborze o swojem życiu tem pewniej powiadomił, gdyż inaczej na ponowną prośbę Anny Babicz przystąpiłby Sąd do stanowczego rozpoznania jej żądania względem uznania Wasyla Babicza za zmarłego a to w celu zawarcia przez Annę Babicz powtórnego małżeństwa

Sambor duia 28. Marca 1871.

(976 2—3) **E d i c t.**

Nr. 1022. Mit Bezug auf die mittelst Edictes des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes vom 14 April 1871 Zahl 4502 laut Amtsblatt der Lemberger Zeitung Nr. 89 kundgemachte Concurs-Eröffnung über das Vermögen des zu Husiatyn wohnhaften Kaufmanns Leib Engel bringt der gefertigte Concurs-Commissär zur allgemeinen Kenntniß, daß die Tagfahrt zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten oder Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters, dann zur Wahl des vorläufigen Gläubiger-Ausschusses auf den 31. Mai 1871, dagegen die Tagfahrt zur allgemeinen Liquidirung und Rangbestimmung der angemeldeten Forderungen auf den 21. Juni 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Amtslocale des k. k. Bezirksgerichtes zu Husiatyn bestimmt wird, wozu die Concursgläubiger unter dem in der Concursordnung angedrohten Nachtheilen vorgeladen werden.

Husiatyn, am 19. April 1871.

Der Concurs-Commissär:

Dr **Eduard Schaefer.**

(979 2—3) **E d y k t.**

Nr. 17680. Lwowski c. k. Sąd krajowy zawiadamia niniejszém wszystkie z imenia, życia i miejsca pobytu niewiadome osoby, któreby do prenotowanego jak dom. 51 p. 337 n. 31 on. w stanie biernym części lwowskiej realności pod Nr. 588 3/4 obowiązku Franciszka Bieleckiego do złożenia kaucji z powodu dzierżawy młyna pod l. 588 3/4 jakiekolwiek prawie mieć mogły, że im naprośbę Herminy Wiederwaldowej de praes. 30. Marca 1871 Nr. 17680 polecono, aby w przeciągu 14 dni wykazały, iż prenotacya wyżej pomienionego obowiązku Franciszka Bieleckiego jest usprawiedliwioną, lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, tudzież, że dotyczącą uchwałę na ręce równocześnie dla nich w osobie p. adwokata Dr. Czemeryńskiego z substytucyą p. adwokata Dr Dobrzańskiego ustanowionego kuratora doręczono.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 15. Kwietnia 1871.

(944 3 3) **Obwieszczenie.**

L 231. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w celu zaspokojenia przyznanej p. Teresy Nowak od Michała Steca z Tuchowa sumy 101 zł. 6 kr., dalej kosztów 1 zł., 1 zł. 80 kr. i obecnie w zmniejszonej ilości 2 zł. 65 kr. przyznanych kosztów egzekucyjnych, zezwala się na egzekucyjną sprzedaż publiczną gruntu pod l. k. 196 około 3 morgi wynoszącego, na przedmieściu Tuchowskiem położonego, ciała tabularnego nie posiadającego, będącego własnością Michała Steca w trzech terminach, a to dn. 9. maja 1871, dnia 23. maja 1871 i dnia 6. czerwca 1871, każdą razą o gdzinie 10. rano na miejscu w Tuchowie pod następującemi warunkami:

1. Grunt ten oszacowany na sumę 600 zł. w. a. w pierwszych dwóch terminach, tylko powyżej ceny szacunkowej lub za takową. na trzcim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedanym będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający ma kwotę 60 zł. jako wadyum przed licytacyą złożyć, które kupującemu w cenę kupna wrachowane, innym zaś natychmiast po licytacyi zwrócone zostanie.

Resztę warunków, dalej akt opisania i oszacowania tego gruntu w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

Tuchów, dnia 15. marca 1871.

(945 3—3) **E d y k t.**

L. 1685. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje niniejszem do wiadomości, iż w skutek przyzwolenia c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego z dnia 31. marca 1871 l. 3977 Procia Burdejna włościanina z Holibrad za marnotrawcę uznano, dla tegoż kuratora w osobie Jurka Burdejna ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 10. kwietnia 1871.

(946 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 15801. W celu zabezpieczenia wybudowania tamy skrzydłowej C β na Wiśle pod Sierosławicami w cenie fiskalnej 2730 zł. 21 kr. odbędzie się w c. k. starostwie Krakowskiem dnia 16. maja b. r. publiczna licytacya zapomocą ofert.

Dotyczące warunki budowy przeglądnąć można w pomienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 5procentowe wadyum w powyższym terminie wniesione być mają najdalej do godziny 12tej w południe.

Oferty spóźnione lub nie ułożone podług przepisu nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 16. kwietnia 1871.

(947 3—3) **E d y k t.**

L. 7234. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem pp. Hipolitę Leopoldową i Ludwikę Pieczyńską, że celem doręczenia nakazu zapłaty z 21. marca 1871 l. 5122 na rzecz krakowskiej Filii c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego wydanego, w razie gdyby im takowy do rąk własnych przed dniem 20. kwietnia 1871 doręczonym nie został, oraz do dalszego możebnego zastępstwa ustanowionym został im nich kuratorem p. adwokat Dr. Ferdynand Wilkosz z substytucyą pana adwokata Schätzla.

Kraków, dnia 18. kwietnia 1871.

(948 3—3) **E d y k t.**

L. 16859. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa posiadacza wekslu z daty Jasło 1. października 1870 na 300 zł. w. a. opiewającego za trzy miesiące od daty płatnego, od Schaji Meth akceptowanego bez wystawiciela, ażeby w przeciągu 45ciu dni, począwszy od 2go stycznia 1871 liczyć się mających, opisany weksel sądowi przedłożył, w razie przeciwnym bowiem ten weksel za umorzony uważanym będzie.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, duia 24. listopada 1870.

(949 3—3) **E d i c t.**

Nr. 3423. Vom k. k. Kreis- als Handels- und Wechselgerichte in Złoczow wird der liegenden Masse und beziehungsweise den unbekannten präsumptiven Erben des am 15. Februar 1871 in Lemberg verstorbenen S. Samuely, dann

dem angeblich dem gegenwärtigen Wohnorte nach nicht genau bekannten Wolf Mendrochowitz mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Hermann Gottesmann unterm 10. April 1871 Z. 3423 wegen Zahlung der Wechselsumme von 1659 Sib. Rubel 83 Kop. in russischen Cred. Bil. eine Wechselklage angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber unterm 15. April 1871 Z. 3423 gegen dieselben die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten angeblich unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Heyne mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr Mijakowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten aufgefordert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder sich allenfalls einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte.
Złoczów, am 15. April 1871.

(943 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 741. C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 3 marca 1871 l. 1656 w celu zaspokojenia przyznanej Joszlowi Dintenfassowi summy wekslowej 100 złr. w. a od massy ś. p. Sebastyana Nicponia się należącej, oraz kosztów spornych i egzekucyjnych 4 złr. 87 kr. 2 złr. 87 kr 3 złr. 10 złr. 40 kr. 2 zł. 87 kr. 3 złr. 52 kr. i 12 złr. 76 kr. zostaną 4 morgi pola do gospodarstwa pod l. k. 37 w Brzozowy do massy spadkowej ś. p. Nicponia należącą w 3 terminach a to dnia 23. maja 1871 6. czerwca 1871 i dnia 20. czerwca 1871 każdą razą o godzinie 10 rano na miejscu w Tuchowie pod następującemi warunkami sprzedane:

1) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 140 złr. w. a. za którą lub wyższą cenę grunt ten 4 morgi na pierwszym i drugim terminie, zaś na 3. terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

2) Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi 10% części sumy szacunkowej t. j. 14 złr. w. a. jako zakład w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela zaraz do depozytu złożonym, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwróconym będzie.

Resztę warunków licytacyi, dalej protokół opisania i oszacowania tych 4 morgów pola w tutejszo sądowej registraturze lub też przy licytacyi przejrzeć można.

Tuchów dnia 25. marca 1871.

(912 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 3016 ex 1870. Die im Jahre 1841 mit ihrem Ehegatten Paul Stefanik nach Ambrozfalva in Csanader Comitate (Ungarn) übersiedelte und muthmaßlich aus Galizien gebürtig Maria Navarinszky ist im Jahre 1861 ohne gesetzliche Erben und mit Hinterlassung eines Vermögens im Werthe von 2501 fl. 19 kr. gestorben.

Es werden demnach Alle diejenigen, die Etwas von dieser Nachlassenschaft auf Grund Erb- oder Eigenthumsrechtes oder als Gläubiger beanspruchen können, aufgefordert, daß sie ihre Ansprüche, respective Forderungen binnen Jahresfrist nach der Erfolgung dieser Kundmachung umsomehr bei dem unterzeichneten Gerichte geltend machen, da widrigen Falles das Verfahren mit Bezug auf die genannte Nachlassenschaft ohne weitere Rücksichten erfolgen wird.

Gegeben zu Makó in der am 31. December 1870 abgehaltenen Sitzung des Csanader Comitatsgerichtes.

(905 3—3) **Edykt.**

Nr. 1801 cyw. C. k. Sąd obodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem z imienia i miejsca pobytu niewiadomych prawonabywców po zmarłej Józefie z Wyszkowskich Kurdwanowskiej, że przeciw nim i przeciw masie leżącej po tejże zmarłej Wiktor, Apolinary i Eugeniusz Zieliński wytoczyli pozew o extabulacyę ze stanu biernego dóbr Niecew sumy 4000 złr. m. k. w załatwieniu któregoż termin do ustnej rozprawy na dzień 14 czerwca 1871 o 10 godzinie przedpołudniem wyznaczony został, i ustanawiając równocześnie dla nich kuratora w osobie adwokata Dr. Jarosza z substytucyą adwokata Dr. Zielińskiego wzywa ich, aby na wyżej oznaczonym terminie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub innego obrońcę sobie wybrali i o tem Sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony swej środków prawnych użyli, gdyż w przeciwnym razie z zaniedbania wynikłe skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. Sądu obwodowego
Nowy Sącz 4 kwietnia 1871.

(951 3—3) **Edykt.**

L. 58055. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia edyktem niniejszym, iż w skutek prośby wniesionej na dniu 25. sierpnia 1867 przez zakład wychowawczy Dam serca Jezusowego we Lwowie, sąd tutejszy uchwałą z dnia 21. września 1867 do l. 48370 zezwolił na wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 34¾ we Lwowie położonej prawa Rafała i Gertru'y Chomskich do całego wspólnego ruchomego i nieruchomego majątku Dom. 107. pag. 253. n. 3. on. intabulowanego.

Ponieważ miejsce obecnego pobytu Karoliny Hein, która zawiadomioną być ma o uchwale powyższej nie jest wiadomem, przeto sąd ustanowił dla niej kuratorem p. adwokata Dra. Nurkowskiego i zarządził doręczenie temuż wspomnionej uchwały.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów dnia 25. lutego 1871.

(953 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 15517. Według wys. reskryptu c. k. ministerstwa handlu z dnia 6. kwietnia b. r. l. 4875-408 przedłużyło takowe i król. węgier. ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu, udzielony Benjaminowi Landesbergerowi, właścicielowi fabryki wyrobów parafinowych we Lwowie, pod dniem 27. marca 1866 r. wyłączny przywilej na wynalazek bezwonnej masy parafinowej i takiego oleju na peryod dalszego jednego, t. j. szóstego roku trwania tegoż przywileju, co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 18. kwietnia 1871.

(981 2—3) **Konkurs.**

L. 7058. Posady pocztmistrzów przy nowo utworzyć się mającyc urzędach pocztowych:

W Babicach

za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. rocznie.

W Probużnie

za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne rocznie 36 zł. i ryczałtowe wynagrodzenie za utrzymywanie codziennych posyłek pieszych do Czortkowa i napowrót.

W Żurynie (Bukowina)

za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne rocznie 36 zł. i ryczałtowe wynagrodzenie za utrzymywanie codziennych posełek pieszych do Czerniowiec i napowrót.

Dalej przy istniejących już urzędach pocztowych

w Roztokach

za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne rocznie 36 zł. i ryczałtowe wynagrodzenie za utrzymywanie jazd posłańczych cztery razy w tygodniu do Kut i na powrót.

W Trzcianie

za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł i za utrzymywanie posełek pieszych trzy razy dziennie do dworca kolei i napowrót ryczałtowe 120 zł. rocznie.

W Lutowiskach

za kontraktem i kaucyą 200 zł. Dotacya 180 zł., ryczałtowe kancelaryjne 36 zł. i za utrzymywanie codziennych jazd posłańczych do Ustrzyk i na powrót ryczałtowe rocznie 970 zł.

Podania mają być wniesione w przeciągu trzech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. krajowej dyrekcyi poczt.
Lwów, dnia 20. kwietnia 1871.

Concurs.

Nr. 7058. Postmeisterstellen sind zu besetzen bei den neu zu errichtenden Postämtern

in Babice

gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl.

In Probużna

gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl. und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für die Unterhaltung täglicher Fußbotenposten nach Czortków und retour.

In Żuryn (Bukowina)

gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl. und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für die Unterhaltung täglicher Fußbotenposten nach Czernowitz und retour.

Dann bei bereits bestehenden Postämtern

in Roztoki

gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl. und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für die Unterhaltung viermal wöchentlicher Botenfahrten nach Kutty und retour.

In Trzciana

gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl, und ein Botenpauschale jährlich 120 fl für die Unterhaltung der täglich dreimaligen Fußbotenposten zum und vom gleichnamigen Bahnhofe.

In Lutowiska

gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 180 fl., Amtspauschale 36 fl. und ein Beförderungspauschale von 970 fl. für die Unterhaltung der täglichen Botenfahrten nach Ustrzyki und retour.

Gesuche sind binnen drei Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.
Lemberg am 20 April 1871.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z drukarni E. Winiarza.